

Jaar C – Derde zondag van Pasen – 1 mei 2022

“*Het is de Heer!*” (Johannes 21,7)

Inleiding

Jezus wordt nooit verleden tijd! Dat blijkt uit de lezingen van vandaag.

Eerste lezing: Handelingen 5,27b-32 en 40b-41

Gewetensvrijheid is een groot goed. Maar het staat ernstig onder druk in de moderne maatschappij. Vooral rondom seksueel-ethische kwesties is de houding steeds meer: pas je gewoon aan, en houd anders je mond. Je kiest toch zelf je moraal? Ga gewoon mee met je tijd! Maar dat is het nu net. Wie werkelijk luistert naar de stem van zijn geweten, merkt dat het een ‘tegenover’ is. Een stem van de andere kant. Je kunt die niet negeren zonder jezelf innerlijk te beschadigen. Een andere ongeschreven wet in onze maatschappij is: zwijg Jezus dood. Vrijheid van godsdienst wordt vaak opgevat als: het verzwijgen van godsdienst. In deze sfeer van intimidatie is het prachtig om te lezen over de vrijmoedige apostelen. ‘Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen’, zegt Petrus. (29) En krijg je toch klappen? (40a) Zie het als goddelijke lintjes. De apostelen waren ‘verheugd dat ze waardig bevonden waren smaad te lijden omwille van Jezus’ naam’. (41)

Gebed: God, verlos ons van de mensenvrees.

Vraag: Smaad lijden om Jezus’ naam – heb ik daar ervaring mee?

Tweede lezing: Openbaring 5,11-14

Behalve uit het boek Handelingen horen we deze weken steeds uit de Openbaring. Bij dit boek denk je misschien aan afschrikwekkende beelden: ‘apocalyptische beelden’. En zeker, die zijn er. De verschrikkingen van de geschiedenis komen erin aan bod. Maar steeds vanuit Gods almacht, die aanbeden wordt in de hemel. De leidraad is de liturgie, de goddelijke aanbidding. Daarom is het boek vol met dingen als: gewaden, wierook, boekrollen met zegels, offerschalen, trompetten en aanbidding. Vandaag horen we over de hemelse lofprijzing aan het Lam. Onze aardse liturgie haakt daarbij aan, op onvolmaakte manier. Als wij vieren, is dat geen ‘nevenactiviteit’ of hobby. Dit is het hart van het universum! Heel de schepping is bedoeld om tot lofprijzing te komen. Johannes ziet het al voor zich. (vs. 13)

Gebed: Heer, beziel onze aardse liturgie door uw hemelse liturgie.

Vraag: Ervaart u de heilige Mis als een stukje ‘hemel op aarde’?

Evangelie: Johannes 21,1-19

We kennen de ‘wonderbare visvangst’ van de roeping van de eerste leerlingen in Lukas 5. ‘Ik zal u vissers van mensen maken’, zegt Jezus dan. Zoals vissen uit de donkere diepte aan het licht worden gebracht, zo betekent evangelisatie dat mensen ‘uit het duister tot Gods wonderbaar licht’ gebracht worden. Maar hier in Johannes 21 is nog iets aan de hand: er wordt gegeten. Eerst vraagt Jezus: hebben jullie soms wat vis? ‘Nee’, luidt het korte antwoord. Hard werk dat niets oplevert: het is soms onze bittere ervaring. Maar aan het einde is het Jezus die de vissen overvloedig in de netten roept. Hij wordt gastheer, zoals bij de Eucharistie. ‘Komt ontbijten’. (vs. 12) De vis wordt gebakken op een kolenvuur. Was het niet bij een kolenvuur dat Petrus Jezus verloochende? (18,18) Jezus komt erop terug. Het is een heilzame pijn, een soort vagevuur waar Petrus doorheen moet.

Gebed: Heer, open onze ogen voor uw aanwezigheid.

Vraag: Heb jij wel eens ‘een hele nacht niets gevangen’?